Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 658/2002

av den 15 april 2002

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland

(EGT L 102, 18.4.2002, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►M1	Rådets förordning (EG) nr 993/2004 av den 17 maj 2004	L 182	28	19.5.2004
►M2	Rådets förordning (EG) nr 945/2005 av den 21 juni 2005	L 160	1	23.6.2005

▼B

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 658/2002

av den 15 april 2002

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]) (nedan kallad grundförordningen), särskilt artikel 11.2 och 11.3 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Tidigare undersökningar

(1) Genom beslut 94/293/EG ([2]) godtog kommissionen i maj 1994 åtaganden avseende import av ammoniumnitrat med ursprung i Litauen och Ryssland efter ett regionalt antidumpningsförfarande avseende importen till Förenade kungariket. Det åtagande som godtogs från de ryska myndigheternas sida bröts emellertid under det första året det var i kraft.

(2) I juni 1994 inleddes en antidumpningsundersökning för hela gemenskapen rörande import av ammoniumnitrat med ursprung i Litauen och Ryssland sedan ett klagomål hade ingivits av European Fertiliser Manufacturers Association (EFMA). Genom kommissionens beslut 95/344/EG ([3]) avslutades förfarandet avseende import från Litauen och i augusti 1995 införde rådet genom förordning (EG) nr 2022/95 ([4])en slutgiltig antidumpningstull på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland. Åtgärderna avseende import med ursprung i Ryssland utformades som en rörlig tull som fastställdes till skillnaden mellan ett minimiimportpris på 102,9 ecu per ton nettoprodukt och nettopriset cif vid gemenskapens gräns före tullklarering om det senare var lägre.

(3) Efter ytterligare en undersökning, vid vilken det fastställdes att åtgärderna absorberades, ändrades åtgärderna i mars 1998 genom förordning (EG) nr 663/98 ([5]) till en specifik tull på 26,3 ecu per ton.

2. Undersökningar avseende andra länder

(4) I oktober 1999 inleddes en antidumpningsundersökning rörande import till gemenskapen av ammoniumnitrat med ursprung i Litauen, Polen och Ukraina ([6]). Undersökningen visade att import av ammoniumnitrat med ursprung i Polen och Ukraina skedde till dumpade priser och vållade gemenskapsindustrin betydande skada, medan import med ursprung i Litauen inte dumpades. Genom förordning (EG) nr 132/2001 ([7]) infördes därför slutgiltiga antidumpningsåtgärder avseende import av ammoniumnitrat med ursprung i Polen och Ukraina, medan

([1]) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).
([2]) EGT L 129, 21.5.1994, s. 24.
([3]) EGT L 198, 23.8.1995, s. 27.
([4]) EGT L 198, 23.8.1995, s. 1.
([5]) EGT L 93, 26.3.1998, s. 1.
([6]) EGT C 311, 29.10.1999, s. 3.
([7]) EGT L 23, 25.1.2001, s. 1.

▼B

förfarandet avslutades avseende import med ursprung i Litauen. Tullarna togs ut i form av en specifik tull per ton för att åtgärderna skulle vara effektiva och för att prismanipulering skulle kunna undvikas.

3. **Nuvarande undersökning**

3.1 *Begäran om översyn*

(5) Sedan det den 24 februari 2000 hade offentliggjorts ett tillkännagivande ([1]) om att giltighetstiden för de gällande antidumpningsåtgärderna rörande import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland snart skulle komma att löpa ut, mottog kommissionen en begäran om översyn vid giltighetstidens utgång och interimsöversyn i enlighet med artikel 11.2 och 11.3 i grundförordningen, vilken ingivits av EFMA som ombud för tillverkare som svarade för en betydande del av gemenskapens tillverkning av ammoniumnitrat (nedan kallade de sökande gemenskapstillverkarna). I begäran om översyn vid giltighetstidens utgång hävdades det att den skadevållande dumpningen av import med ursprung i Ryssland sannolikt skulle fortsätta eller återkomma om åtgärderna upphörde. Sökandens begäran om interimsöversyn grundades på att de gällande åtgärderna inte föreföll vara tillräckliga för att motverka dumpningens skadliga verkningar.

3.2 *Tillkännagivande om inledande*

(6) Efter samråd med rådgivande kommittén fastslog kommissionen att bevisningen var tillräcklig för att motivera en översyn och inledde en undersökning i enlighet med artikel 11.2 och 11.3 i grundförordningen genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ([2]).

3.3 *Undersökningsperiod*

(7) Undersökningen rörande sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning och skada omfattade perioden 1 juli 1999–30 juni 2000 (nedan kallad undersökningsperioden). Undersökningen av utvecklingstendenser av relevans för bedömningen av huruvida skadan skulle fortsätta eller återkomma omfattade perioden från och med den 1 januari 1996 till och med undersökningsperiodens slut (nedan kallad skadeundersökningsperioden).

3.4 *Parter som berörs av undersökningen*

(8) Kommissionen underrättade officiellt de sökande gemenskapstillverkarna, de exporterande tillverkarna i Ryssland, de importörer, användare och intresseorganisationer som såvitt känt var berörda samt företrädarna för det berörda exportlandet om inledandet av översynen. Kommissionen sände frågeformulär till de exporterande tillverkarna, gemenskapstillverkarna, de importörer, användare och intresseorganisationer som såvitt känt var berörda samt till dem som gav sig till känna inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet.

(9) För att de exporterande tillverkare i Ryssland som så önskade skulle ha möjlighet att ansöka om att bli behandlade som företag som är verksamma under marknadsekonomiska förhållanden (nedan kallat marknadsekonomisk status) eller om individuell behandling, sände kommissionen ansökningsblanketter till de ryska exporterande tillverkare som såvitt känt var berörda.

(10) Nio gemenskapstillverkare, en tillverkare i det jämförbara landet, två importörer, en sammanslutning av importörer och två intresseorganisationer för användare besvarade frågeformulären. Endast ett svar erhölls från det berörda exportlandet.

([1]) EGT C 52, 24.2.2000, s. 3.
([2]) EGT C 239, 23.8.2000, s. 10.

▼B

3.5 *Kontroll av de uppgifter som inkommit*

(11) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som ansågs nödvändiga för ett avgörande om sannolikheten för fortsatt eller återkommande dumpning och skada samt för fastställandet av gemenskapens intresse. Kommissionen gav också direkt berörda parter tillfälle att lämna synpunkter skriftligen och begära att bli hörda.

(12) Kontrollbesök gjordes hos följande företag:

Gemenskapstillverkare:

— Grande Paroisse SA, Frankrike

— Hydro Agri France, Frankrike

— Kemira Ince Ltd, Förenade kungariket

— Terra Nitrogen, Förenade kungariket

Tillverkare i det jämförbara landet:

— Mississippi Chemical Corporation, Yazoo City, Förenta staterna

B. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

1. **Berörd produkt**

(13) Den produkt som är föremål för undersökningen är samma som i den föregående undersökningen, dvs. ammoniumnitrat (nedan kallat den berörda produkten), ett kvävegödselmedel i fast form som är vanligt förekommande inom jordbruket. Det framställs av ammoniak och salpetersyra och innehåller mer än 28 viktprocent kväve i granulatform eller i pelletform.

(14) Den berörda produkten klassificeras för närvarande enligt KN-nummer 3102 30 90 (ammoniumnitrat, annat än löst i vatten) och 3102 40 90 (blandningar av ammoniumnitrat med kalciumkarbonat eller andra oorganiska ämnen utan gödselverkan, innehållande mer än 28 viktprocent kväve).

2. **Likadan produkt**

(15) Det framgår såväl av den föregående undersökningen som av undersökningen avseende andra länder att ammoniumnitrat är en renodlad råvara och att dess kemiska egenskaper är jämförbara oavsett ursprungsland. Det finns två olika typer av ammoniumnitrat: ammoniumnitrat i granulatform och ammoniumnitrat i pelletform. Ammoniumnitrat i granulatform har större diameter och kan därmed spridas på ett bättre sätt. Undersökningen har visat att importerad ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland är i pelletform och att merparten av den ammoniumnitrat som produceras av gemenskapsindustrin är i granulatform. Eftersom ammoniumnitrat i granulatform och ammoniumnitrat i pelletform emellertid har samma kemiska egenskaper och slutanvändning och av användarna uppfattas som utbytbara, bör de betraktas som två olika typer av samma produkt.

(16) Den produkt som tillverkas och säljs i gemenskapen av de sökande gemenskapstillverkarna betraktas därför som en likadan produkt som den som tillverkas i Ryssland och säljs på den inhemska marknaden eller exporteras till gemenskapen. Detta gäller också ammoniumnitrat som säljs på det jämförbara landets inhemska marknad.

C. **DUMPNING OCH SANNOLIKHET FÖR ÅTERKOMMANDE DUMPNING**

(17) I enlighet med artikel 11.2 i grundförordningen är det nödvändigt att undersöka huruvida åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att dumpningen och skadan fortsätter eller återkommer.

▼B

(18) För att man skall kunna undersöka om det är sannolikt att dumpningen fortsätter måste det först fastställas huruvida dumpning förekommer och om det är sannolikt att denna eventuella dumpning skulle fortsätta.

1. **Dumpning under undersökningsperioden**

1.1 *Exportvolym till gemenskapen under undersökningsperioden*

(19) Rysslands export av ammoniumnitrat uppgick under undersökningsperioden till 282 000 ton, vilket motsvarar cirka 20 % av den sammanlagda importen av ammoniumnitrat till gemenskapen och cirka 5 % av ammoniumnitratförbrukningen i gemenskapen. Denna import är endast obetydligt lägre än under den föregående undersökningsperioden, då den uppgick till 340 000 ton mellan april 1993 och mars 1994.

1.2 *Marknadsekonomisk status och individuell behandling*

(20) Tre exporterande tillverkare ansökte om marknadsekonomisk status eller individuell behandling. Eftersom två av dessa företag senare underlät att lämna in sina svar på gemenskapens frågeformulär inom rimlig tid, ansågs det inte nödvändigt att behandla deras ansökningar om marknadsekonomisk status eller individuell behandling vidare. Eftersom de nödvändiga uppgifterna för beräkningen av dumpningen saknades kunde ansökningarna om marknadsekonomisk status och individuell behandling inte beaktas. Företagen betraktades därför som icke samarbetsvilliga inom ramen för undersökningen och underrättades om att undersökningsresultaten skulle baseras på tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

(21) Det tredje företaget som hade lämnat in en ansökan om marknadsekonomisk status eller individuell behandling visade sig inte ha exporterat den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden. Eftersom det inte fanns några uppgifter om exportförsäljning under undersökningsperioden var det inte möjligt att beräkna dumpningen för vare sig undersökningen vid giltighetstidens utgång eller interimsundersökningen. Varken marknadsekonomisk status eller individuell behandling kunde därför övervägas.

1.3 *Jämförbart land*

(22) Eftersom import från Ryssland omfattas av artikel 2.7 a i grundförordningen, utom i de fall där marknadsekonomisk status beviljas, måste normalvärdet baseras på uppgifter från ett lämpligt tredjeland med marknadsekonomi. Kommissionen föreslog i tillkännagivandet om inledande Polen som lämpligt jämförbart land, eftersom det har använts som jämförbart land i andra undersökningar som avser samma produkt och eftersom produktionsprocesserna och tillgången på råvaror är jämförbara med dem i Ryssland.

(23) Synpunkter mottogs från European Fertiliser Import Association (EFIA), som hade invändningar mot detta val. Sammanslutningens främsta invändning var att Polen på grund av sitt starka skydd mot import av gödselmedel har mycket höga priser på gödselmedel på den inhemska marknaden och dessutom har Centraleuropas högsta priser på naturgas på grund av det statliga monopolet på landets distributionssystem för naturgas. EFIA föreslog Litauen som jämförbart land med motiveringen att landet ligger nära Ryssland, har likartade produktionsförhållanden och inte praktiserar byteshandel, samt att den enda litauiska tillverkaren av naturgas köper gasen av en rysk leverantör som också förser de ryska tillverkarna med naturgas till priser som varierar beroende på det publicerade priset cif på ammoniak i Nordeuropa.

▼B

(24) Varken de kända polska tillverkarna eller den enda litauiska tillverkaren var emellertid samarbetsvilliga.

(25) Kommissionen vände sig då på EFMA:s förslag till tillverkare i Australien och Förenta staterna. Eftersom endast en tillverkare från vart och ett av dessa länder var samarbetsvillig gjordes ytterligare en undersökning för att fastställa hur stor andel tillverkarna innehade av den inhemska marknaden och om deras inhemska försäljningsvolym var representativ i förhållande till Rysslands export till gemenskapen. Undersökningen visade att båda tillverkarnas inhemska försäljning var representativ, men att den australiensiska tillverkaren inte utsattes för någon nämnvärd konkurrens på den inhemska marknaden. Trots att tillverkaren i Förenta staterna också hade betydande inhemsk försäljning var företaget utsatt för priskonkurrens från såväl inhemska som utländska företag. Förenta staterna valdes därför som lämpligt jämförbart land.

(26) Den amerikanska tillverkarens försäljning av ammoniumnitrat på den inhemska marknaden undersöktes och befanns vara representativ i förhållande till den ryska exportförsäljningen av ammoniumnitrat till gemenskapen.

(27) Efter det att detta hade meddelats hävdade EFIA att det bristande samarbetet från den enda litauiska tillverkarens sida inte borde ha hindrat kommissionen från att använda Litauen som jämförbart land, eftersom kommissionen hade relevanta uppgifter från sitt nyligen genomförda antidumpningsförfarande rörande import av ammoniumnitrat med ursprung i Litauen, Ukraina och Polen ([1]). Undersökningsperioderna i de båda förfarandena överlappade mycket riktigt varandra. Överlappningen var emellertid begränsad till de tre första månaderna av undersökningsperioden för det nu aktuella förfarandet. För att undersökningsresultaten skall vara representativa skall enligt artikel 6.1 i grundförordningen undersökningsperioden normalt omfatta en period om minst sex månader omedelbart innan förfarandet inleds. Det ansågs att uppgifterna från de tre första månaderna av undersökningsperioden inte skulle vara tillräckligt representativa för den säsongsbetonade och varierande marknaden för ammoniumnitrat. Det bör dessutom understrykas att det skulle strida mot artikel 19.6 i grundförordningen att använda uppgifter som mottagits inom ramen för ett visst förfarande och i ett visst syfte inom ett annat förfarande som genomförs i ett annat syfte, särskilt om den berörda parten har uttryckt sin ovilja att samarbeta vid den andra undersökningen. Argumentet avvisades därför.

1.4 *Normalvärde*

(28) I enlighet med vad som nämnts ovan beräknades normalvärdet på grundval av uppgifter som kontrollerats på plats hos det amerikanska företag som till fullo samarbetade vid undersökningen.

(29) I syfte att fastställa om försäljningen av den likadana produkten på den amerikanska marknaden hade ägt rum vid normal handel jämfördes det inhemska försäljningspriset fritt fabrik med den totala produktionskostnaden (dvs. tillverkningskostnad plus försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader). Eftersom det vägda genomsnittliga försäljningspriset var högre än den vägda genomsnittliga kostnaden per enhet fastställdes normalvärdet på grundval av det vägda genomsnittliga inhemska försäljningspriset för undersökningsperioden.

(30) Både EFIA och den samarbetsvilliga ryska exportören hävdade att det konstruerade normalvärdet borde ha justerats nedåt på grund av de höga priser på naturgas som amerikanska tillverkare betalar. Det bör för det första noteras att normalvärdet inte hade konstruerats, utan hade fastställts på grundval av vinstgivande

([1]) EGT L 23, 25.1.2001, s. 1.

▼B

försäljningspriser på den inhemska marknaden i Förenta staterna. För det andra utgör naturgas visserligen en viktig del av kostnaden vid tillverkningen av ammoniumnitrat, men den inhemska marknaden för ammoniumnitrat i Förenta staterna styrs av konkurrens och det sker en betydande import. De inhemska priserna på ammoniumnitrat bestäms därför i stor utsträckning av marknaden och inte av kostnaderna. Det har inte framlagts någon bevisning för i vilken omfattning högre priser på naturgas på den amerikanska marknaden skulle ha påverkat det inhemska försäljningspriset på ammoniumnitrat under undersökningsperioden. Även om man hade bedömt att de höga priserna på naturgas haft en avsevärd inverkan på de inhemska försäljningspriserna av ammoniumnitrat, skulle detta inte ha påverkat den slutgiltiga tullen eftersom dumpningsmarginalen inte skulle ha varit lägre än skademarginalen. Argumentet avvisades således.

1.5 *Exportpris*

(31) Eftersom den enda samarbetsvilliga exporterande tillverkaren inte hade exporterat den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 18 i grundförordningen på grundval av tillgängliga uppgifter, i det här fallet på grundval av Eurostats statistik över priser cif vid gemenskapens gräns.

1.6 *Jämförelse*

(32) Normalvärdet och exportpriset jämfördes fritt fabrik. Denna metod användes för att man ville ta hänsyn till skillnaderna i interna transportkostnader mellan länder med marknadsekonomi och länder utan marknadsekonomi. Sådana skillnader uppstår särskilt i fråga om bulkprodukter som den berörda produkten, eftersom en mycket stor del av försäljningspriset utgörs av transportkostnader. Det gjordes därför lämpliga justeringar av exportpriset cif med avseende på kostnaderna för transport från fabrik till hamn, hamntjänster, försäkring och fraktkostnader.

(33) Transportkostnaderna för ammoniumnitrat i Förenta staterna befanns vara styrda av marknaden och det råder konkurrens mellan transportföretagen. Eftersom det råder konkurrensförhållanden på Förenta staternas marknad tillämpades de priser för järnvägstransport som fastställts för den berörda produkten i Förenta staterna under undersökningen proportionellt de ryska exporterande tillverkarnas exportpris fritt gemenskapens gräns på grundval av det uppskattade vägda genomsnittliga avståndet till gemenskapens gräns för alla ”exportinriktade” (se skäl 37) ryska tillverkare.

1.7 *Dumpningsmarginal*

(34) I enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen fastställdes den landsomfattande dumpningsmarginalen på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet och det vägda genomsnittliga exportpriset fritt fabrik. Den landsomfattande dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av priset cif vid gemenskapens gräns, är 115,8 %.

2. **Sannolikhet för att dumpningen fortsätter**

(35) Som anges i skäl 34 befanns exporten till gemenskapen ske till dumpade priser under undersökningsperioden. Dessutom var dumpningsmarginalen mycket högre än i den föregående undersökningen.

(36) I samband med undersökningen av huruvida dumpningen sannolikt skulle fortsätta på en hög nivå och i avsevärda mängder analyserades ett antal informationskällor. För det första användes uppgifter som lämnats in av den enda samarbetsvilliga ryska tillverkaren. Denna tillverkare exporterade till tredjeland, men hade ingen exportförsäljning till gemenskapen. För det andra, eftersom det inte fanns något samarbetsvilligt företag med

▼B

export till gemenskapsmarknaden, baserades analysen i enlighet med artikel 18.1 i grundförordningen också på statistiska uppgifter från Eurostat samt på de uppgifter som lämnats i begäran om översyn, med hjälp av vilka det kunde göras prognoser avseende sannolika framtida exportvolymer till gemenskapen.

(37) Den totala kapaciteten för produktion av ammoniumnitrat i Ryssland beräknas uppgå till 8 900 000 ton (dvs. 1,6 gånger så mycket som gemenskapsförbrukningen under undersökningsperioden), varav de ”exportinriktade” tillverkarnas produktionskapacitet (de exportinriktade tillverkarna är i allmänhet de som har rimlig tillgång till en hamn) beräknas utgöra minst 4 500 000 ton. Även om kapacitetsutnyttjandet varierar betydligt mellan olika företag och från år till år uppskattas den lokala förbrukningen uppgå till endast omkring 2 200 000 ton. Med tanke på den nuvarande omfattningen av den ryska exporten till tredje land (2 189 000 ton under 1999) innebär detta att det finns en betydande kapacitet kvar för tillverkning på export och att denna kapacitet skulle kunna utnyttjas för att ytterligare öka exporten till gemenskapen om åtgärderna upphörde att gälla.

(38) Det erinras dessutom om att den ryska exporten till gemenskapen så sent som 1996 svarade för 40 % av den sammanlagda ryska exporten ([1]) av den berörda produkten. Detta, i kombination med att ett antal tredje länder (Förenta staterna, Australien, Poland och Ungern) har infört handelspolitiska skyddsåtgärder mot import från Ryssland, att Kina sedan 1997 aktivt tillämpar en strategi som går ut på att ersätta import med inhemsk produktion samt att den inhemska förbrukningen i Ryssland sannolikt kommer att fortsätta vara relativt låg i den närmaste framtiden, gör att det är mera sannolikt att de ryska tillverkarna skulle exportera eventuell ytterligare produktion till gemenskapsmarknaden.

(39) Med beaktande av de rådande prisnivåerna på gemenskapsmarknaden är det sannolikt att de ryska exporterande tillverkarna skulle fortsätta att tillämpa dumpade priser för att återta sina förlorade marknadsandelar. Detta bekräftas också av de ryska exportörernas prissättning på deras viktigaste exportmarknader utöver gemenskapen och Förenta staterna.

(40) Även om världsförbrukningen av gödselmedel enligt prognoserna kommer att öka till år 2004, förväntas den största ökningen äga rum i Asien, främst i Kina och Indien. Kina och Indien har emellertid för att minska importen skapat en enorm produktionskapacitet för gödselmedel. Kina har dessutom infört förbud mot import av kvävehaltigt gödselmedel, däribland ammoniumnitrat.

(41) Som anges i skäl 21 hade den enda exporterande tillverkaren som samarbetade vid undersökningen ingen export till gemenskapen under undersökningsperioden. Företagets produktionskapacitet under undersökningsperioden var visserligen betydande, men dess outnyttjade kapacitet var begränsad. En eventuell tillverkning för export till gemenskapen av mera betydande omfattning skulle därför, om åtgärderna upphör att gälla, förutsätta minskad försäljning till andra marknader. Även om denna tillverkare skulle kunna sälja ammoniumnitrat till gemenskapen till icke dumpade priser efter ett eventuellt upphörande av åtgärderna skulle, mot bakgrund av de andra exportörernas betydande exportvolymer och dumpningsmarginal under undersökningsperioden, undersökningsresultatet vara detsamma vad avser sannolikheten för fortsatt dumpning från landet som helhet.

(42) EFIA hävdade att alla exportrelaterade kostnader såsom försäkring, transport, lossning, lagring och hantering har ökat efter de nyligen inträffade terrorattackerna i Förenta staterna och att detta innebär att priserna för importerat gödselmedel kommer att öka, eftersom importörerna måste få även dessa kostnader

([1]) ***Källa*: Eurostat – Comext ”Russian exports”**

▼B

täckta. Argumentet var emellertid inte underbyggt, eftersom det inte framlades någon bevisning för att detta skulle ha en större inverkan på priserna på export från Ryssland än på de inhemska priserna i Förenta staterna. Dessutom kan utvecklingen efter undersökningsperioden endast tas i beaktande om det kan bevisas att den skulle göra undersökningsresultaten ogiltiga och det planerade införandet av antidumpningstullen uppenbart inte ändamålsenligt. Detta var emellertid inte fallet och argumentet avvisades därför.

3. **Slutsats**

(43) Under undersökningen framkom ingenting som tydde på att den dumpningsmarginal eller den volym av dumpad export som fastställts för undersökningsperioden skulle försvinna eller ens minska om åtgärderna upphörde att gälla. Det konstaterades vidare att de ryska tillverkarna hade en omfattande outnyttjad kapacitet och att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle resultera i ytterligare export till dumpade priser till gemenskapen. Slutsatsen blev därför att dumpningen sannolikt skulle fortsätta på en hög nivå och i ökade mängder om åtgärderna upphörde.

D. **DEFINITION AV GEMENSKAPSINDUSTRIN**

(44) Av de 11 sökande gemenskapstillverkarna besvarade en (Sefanitro) inte frågeformuläret och en (Chemical Industries of Northern Greece) lämnade otillräckliga uppgifter. Dessa båda tillverkare ansågs därför vara icke samarbetsvilliga och betraktades således inte som en del av gemenskapsindustrin. Det fastställdes vid undersökningen att de nio återstående samarbetsvilliga tillverkarna svarade för mer än 85 % av gemenskapens produktion av ammoniumnitrat under undersökningsperioden. Dessa tillverkare utgör således gemenskapsindustrin i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen.

E. **ANALYS AV SITUATIONEN PÅ GEMENSKAPSMARKNADEN**

1. **Inledande anmärkning**

(45) Det faktum att man 1995 införde antidumpningsåtgärder avseende import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland ledde inledningsvis till att de sökande gemenskapstillverkarnas ekonomiska situation förbättrades avsevärt. De uppvisade framför allt bättre ekonomiska resultat på grund av prisökningarna mellan 1995 och 1996.

2. **Förbrukning**

(46) Förbrukningen i gemenskapen har fastställts på grundval av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden i enlighet med vad som anges i svaren på frågeformulären, av övriga (såväl samarbetsvilliga som icke samarbetsvilliga) gemenskapstillverkares försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden enligt uppgifterna i klagomålet samt av importvolymerna till gemenskapen från det berörda landet och från tredje länder enligt uppgifter från Eurostat.

Det fastställdes på detta grundval att förbrukningen i gemenskapen minskade med 13 % mellan 1996 och undersökningsperioden, från 6 328 000 ton under 1996 till 5 525 000 ton under undersökningsperioden. Förbrukningen minskade särskilt mellan 1996 och 1997 och förblev därefter relativt stabil till och med slutet av undersökningsperioden.

▼B

3. **Import från det berörda landet**

3.1 *Volym och marknadsandel*

(47) Den sammanlagda importen av ammoniumnitrat till gemenskapen följde en nedåtgående utvecklingstendens under skadeundersökningsperioden (- 28 %) trots att den ökade något mellan 1999 och undersökningsperioden.

Importvolymen från Ryssland minskade avsevärt under skadeundersökningsperioden, särskilt från och med 1997. Orsaken till denna tendens förefaller vara dels att man det året återupptagit undersökningen och att dess slutsatser, som offentliggjordes 1998, ledde till att antidumpningsågärderna ändrades under samma år, dels att importen från vissa andra tredjeländer, vilka kunde dra nytta av att importen från Ryssland belagts med antidumpningstullar, ökade avsevärt. Mellan 1996 och slutet av undersökningsperioden minskade importen från Ryssland med 74 %, medan importen från övriga länder ökade med 30 %.

(48) Markandsandelen för importen från Ryssland minskade med 12 procentenheter under skadeundersökningsperioden. Under undersökningsperioden svarade den emellertid fortfarande för 5 % av gemenskapens förbrukning och för en betydande del, närmare bestämt 20 %, av den sammanlagda importen.

3.2 *Priser*

(49) Efter det att åtgärderna hade införts 1995 sjönk de genomsnittliga priserna på den berörda importen med 45 % mellan 1996 och undersökningsperioden enligt uppgifter från Eurostat.

3.3 *Prisjämförelse*

(50) Kommissionen undersökte huruvida de ryska exporterande tillverkarnas priser underskred gemenskapsindustrins priser under undersökningsperioden. För denna analys justerades de exporterande tillverkarnas cif-priser till nivån gemenskapens gräns levererat på kaj (förtullat) och jämfördes i samma handelsled med gemenskapstillverkarnas priser fritt fabrik, varvid priserna i båda fallen avsåg produkter i säckar. Detta ansågs lämpligt eftersom importprodukterna alltid såldes i säckar, medan gemenskapsindustrin sålde sina produkter både i säckar och i bulk. Vid behov gjordes således justeringar av priserna. Undersökningen visade också att produkter i granulatform i genomsnitt såldes till ett högre pris än produkter i pelletform. Därför gjordes vid beräkningen av prisunderskridandet en justering på 3.1 euro per ton. Detta belopp motsvarade den genomsnittliga prisskillnaden mellan den ammoniumnitrat i granulatform och den ammoniumnitrat i pelletform som såldes av gemenskapsindustrin under undersökningsperioden.

(51) EFIA hävdade att det borde ha gjorts en justering för att de produkter som importerats från Ryssland hade lägre kvalitet. Vid undersökningen fastställdes det emellertid att kvaliteten på den berörda produkten med ursprung i Ryssland hade förbättrats under senare år och anpassats till den högre europeiska standarden. Argumentet avvisades därför.

(52) Den landsomfattande prisskillnad som konstaterades på denna grundval, uttryckt i procent av gemenskapstillverkarnas priser, uppgick till 27,7 %. När antidumpningstullen läggs till exportpriset uppgår skillnaden fortfarande till 3,2 %. Dessutom pressades gemenskapsindustrins priser ned eftersom industrin hade en förlust på 18 %.

4. **Gemenskapsindustrins ekonomiska situation**

4.1 *Produktion*

(53) Gemenskapsindustrins produktion minskade med 17 % mellan 1996 och undersökningsperioden från 4 713 000 ton till

▼B

3 903 000 ton. Den ökade något mellan 1997 och 1998, men minskade igen 1999.

4.2 *Kapacitet och kapacitetsutnyttjande*

(54) Det bör noteras att produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande inte befanns vara meningsfulla indikatorer för denna typ av produktion, eftersom de påverkas av att även andra produkter tillverkas med samma produktionsutrustning. Av naturgas som omvandlats till ammoniak kan olika produkter tillverkas med användande av samma produktionslinjer. Gemenskapsindustrins sammanlagda produktionskapacitet var relativt stabil under den berörda perioden. Kapacitetsutnyttjandet minskade från 56 % under 1996 till 46 % under 1997 och förblev därefter stabilt.

4.3 *Försäljning i gemenskapen*

(55) Gemenskapsindustrins försäljningsvolym minskade från 4 238 000 ton under 1996 till 3 766 000 ton under undersökningsperioden, dvs. med 11 %. Minskningen var mest markant mellan 1996 och 1997, då försäljningen minskade med 15 %.

4.4 *Lager*

(56) Lagernivån ansågs inte vara en relevant skadeindikator eftersom försäljningen är säsongsbetonad och eftersom ammoniumnitrat lagras delvis av tillverkarna själva, delvis av jordbrukskooperativ.

4.5 *Marknadsandel*

(57) Gemenskapsindustrins marknadsandel minskade mellan 1996 och 1997 och ökade därefter. Mellan 1996 och undersökningsperioden ökade den med sammanlagt 1,2 procentenheter. Under undersökningsperioden uppgick den till 68,2 %, jämfört med 67 % under 1996.

4.6 *Priser och faktorer som påverkar priserna*

(58) Gemenskapsindustrins genomsnittliga nettoförsäljningspriser minskade från 133 ecu/ton under 1996 till 99 ecu per ton under undersökningsperioden, dvs. med 25 %. Nedgången var särskilt markant mellan 1996 och 1999, nämligen (- 28) %. Utöver den berörda importens prissänkande verkan kan även den minskade efterfrågan på gemenskapsmarknaden mellan 1996 och 1997, import från länder som omfattas av förordning (EG) nr 132/2001 samt det kinesiska förbud mot import av kvävehaltigt gödselmedel som infördes 1997 ha bidragit till prisnedgången.

4.7 *Lönsamhet och avkastning på investeringar*

(59) Gemenskapsindustrins vägda genomsnittliga lönsamhet sjönk med 37 procentenheter mellan 1996 och undersökningsperioden, från 18,6 % till (- 18,0) %. Denna trend bör ses mot bakgrund av prisutvecklingen, vilken uppvisade ett liknande mönster, och av priset på naturgas, vilket ökade från och med det tredje kvartalet 1999.

Avkastningen på investeringar följde under skadeundersökningsperioden en liknande utveckling som lönsamheten.

4.8 *Kassaflöde*

(60) Kassaflödet från gemenskapsindustrins försäljning av ammoniumnitrat följde lönsamhetskurvan mycket nära.

4.9 *Förmåga att anskaffa kapital*

(61) På grund av de klagande företagens struktur, dvs. det faktum att de gödselmedelstillverkande företagen ingår i stora kemikoncerner vars verksamhet också omfattar andra produkter, fanns det ingen möjlighet att fastställa deras förmåga att anskaffa

▼B

kapital för enbart den berörda produkten. Förmågan att anskaffa kapital ansågs därför inte vara någon meningsfull indikator vid skadebedömningen.

4.10 *Sysselsättning och löner*

(62) Antalet anställda i gemenskapsindustrin minskade mellan 1996 och undersökningsperioden från 1 986 personer till 1 608 personer, vilket innebär en minskning på - 19 %. Lönerna sjönk totalt sett ungefär lika mycket som antalet anställda.

4.11 *Investeringar*

(63) Investeringarna var relativt stabila under skadeundersökningsperioden. Det gjordes bland annat investeringar i produktionsled som föregår tillverkningen av ammoniumnitrat. De viktigaste investeringarna mellan 1996 och undersökningsperioden var investeringar i anläggningar för produktion av salpetersyra, som är en råvara för produktion av ammoniumnitrat, men som också kan användas för andra ändamål, t.ex. för produktion av lösningar av karbamid och ammoniumnitrat.

4.12 *Dumpningsmarginalens storlek*

(64) Med hänsyn till volymen av och priserna på importen från det berörda landet kan verkningarna för gemenskapsindustrin av den faktiska dumpningsmarginalens nivå inte anses vara försumbar.

5. **Slutsats**

(65) Som anges i skäl 45 ledde det faktum att man 1995 införde antidumpningsåtgärder på import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland inledningsvis till att de sökande gemenskapstillverkarnas ekonomiska situation förbättrades avsevärt. Från och med 1997 försämrades situationen emellertid igen. Förutom marknadsandelarna, vilka ökade något på grund av sjunkande priser, utvecklades alla skadeindikatorer, dvs. produktion, försäljningsvolymer, priser, lönsamhet, avkastning på investeringar, kassaflöde och sysselsättning, negativt. Särskilt det faktum att gemenskapsindustrins försäljningspriser minskade avsevärt fick en negativ inverkan på industrins lönsamhet. Det bekräftas i förordning (EG) nr 132/2001 att denna utveckling bör ses mot bakgrund av dessa tredjeländers ökade import till gemenskapsmarknaden. Polen och Ukraina har övertagit mer än hälften av Rysslands marknadsandelar och avsevärt underskridit gemenskapsindustrins priser.

(66) Det bör i detta avseende noteras att Rysslands priser, enligt uppgifter från Eurostat och med avdrag för den särskilda tull som infördes 1998, var lägre än Polens och Ukrainas försäljningspriser under hela skadeundersökningsperioden (27 % under undersökningsperioden) utom under 1997 då de låg på samma nivå.

F. **SANNOLIKHET FÖR ÅTERKOMST AV SKADA**

1. **Förändringar avseende dumpning och gemenskapsindustrins situation**

1.1 *Förändringar av omständigheterna avseende dumpning*

(67) Det framgår av undersökningen att dumpningsmarginalen har ökat markant i förhållande till den dumpningsmarginal som beräknades under den föregående undersökningen, vilken ledde till de gällande åtgärderna. Den dumpningsmarginal som beräknades under den föregående undersökningen uppgick till 41,9 %, vilket är betydligt lägre än den marginal som har beräknats i den nu aktuella undersökningen (115,8 %).

▼B

1.2 *Förändringar avseende gemenskapsindustrins situation*

(68) Det framgår av undersökningen att gemenskapsindustrin hade en betydande förlust under 1998 och undersökningsperioden. Situationen är ännu värre än den var under den undersökning som ledde till de gällande åtgärderna, eftersom exempelvis förlusten var nästan tre gånger större under den nu aktuella undersökningsperioden än under den föregående undersökningsperioden enligt förordning (EG) nr 2022/95.

(69) Ett omfattande prisunderskridande ägde rum under nästan hela den period under vilken importen från Ryssland var belagd med antidumpningstull. I mars 1998 måste den rörliga tullen ersättas med en specifik tull eftersom åtgärderna hade visat sig vara ineffektiva. Från och med juli 1998 var exportpriserna inklusive den specifika tullen lägre än gemenskapsindustrins icke-skadevållande pris, vilket hade fastställts under den ursprungliga undersökningen och låg till grund för tullens nivå.

2. **Sannolikhet för att skadan återkommer**

(70) Vid bedömningen av de sannolika verkningarna av att de åtgärder som nu tillämpas skulle upphöra att gälla beaktades följande faktorer:

(71) En prissättning från de ryska exporterande tillverkarnas sida som tar sig uttryck i låga priser på tredjeländers marknader och på gemenskapsmarknaden, i kombination med tillverkarnas förmåga att leverera ytterligare betydande mängder ammoniumnitrat, skulle, om åtgärderna upphörde att gälla, med största sannolikhet få en allmänt prissänkande verkan på vad som är en mycket priskänslig råvarumarknad. De ryska exporterande tillverkarna skulle med största sannolikhet ta över ytterligare betydande marknadsandelar från gemenskapsindustrin. Detta i sin tur skulle, genom sjunkande försäljningspriser, minskad försäljning och minskande marknadsandel för gemenskapsindustrin, med därav följande konsekvenser för lönsamheten, leda till att skadan från importen med ursprung i Ryssland återkommer.

(72) Gemenskapsindustrin befinner sig i en besvärlig situation, särskilt i lönsamhetshänseende. Sedan de åtgärder som omfattas av denna översyn införts förbättrades visserligen gemenskapsindustrins situation markant under åtgärdernas första tillämpningsår, men försämrades på nytt, såsom fastställs i förordning (EG) nr 132/2001, särskilt från och med 1997, på grund av skadevållande dumpning orsakad av import från andra länder. Om åtgärderna mot Ryssland upphörde att gälla skulle detta inte bara leda till att gemenskapsindustrins situation åter hamnade i farozonen. Den fördel som gemenskapsindustrin bör få av de antidumpningsåtgärder som införts mot importen från de andra länderna skulle dessutom kunna minskas eller till och med omintetgöras.

(73) EFIA hävdade att den prisnedgång som ägt rum på gemenskapsmarknaden sedan 1997 beror på ett antal faktorer, bland annat på Kinas förbud mot import av kvävehaltiga gödselmedel, och att den inte kan tillskrivas Rysslands prissättning. Även om andra faktorer såsom den minskade efterfrågan på gemenskapsmarknaden mellan 1996 och 1997 och den kinesiska strategin kan ha orsakat en prisnedgång, sjönk de ryska priserna betydligt mer än alla de övriga exportörernas priser och var betydligt lägre än de andra rådande, icke-dumpade importpriserna från länder som Litauen, Egypten och Bulgarien. Detta kan förklaras med att Ryssland förlorade en av sina viktigaste exportmarknader; Rysslands export till Kina uppgick under 1996, dvs. under året innan förbudet infördes, till mer än 1 000 000 ton, vilket motsvarar 90 % av Kinas import av ammoniumnitrat.

(74) Eftersom, hävdade EFIA vidare, gemenskapsindustrins försämrade situation redan tillskrivits Polen och Ukraina inom ramen för en annan undersökning, vilken ledde till att antidumpningsåtgärder infördes, kan den inte anföras som argument när det gäller importen av ammoniumnitrat med ursprung i

▼B

Ryssland. Det bör erinras om att syftet med en översyn vid giltighetstidens utgång är att analysera gemenskapsmarknadens situation för att bedöma om det är sannolikt att dumpningen och skadan skulle fortsätta eller återkomma om de åtgärder som tillämpas upphörde att gälla. När det gäller den nu aktuella översynen vid giltighetstidens utgång påverkar det faktum att man inom ramen för ett annat antidumpningsförfarande funnit att gemenskapsindustrins försämrade situation under en viss period berodde på andra tredje länders, nämligen Polens och Ukrainas, närvaro på marknaden, inte analysen av de ryska exportörernas framtida agerande på gemenskapsmarknaden och den sannolika inverkan härav på gemenskapsindustrins situation.

(75) EFIA hävdade dessutom att gemenskapsindustrins sjunkande lönsamhet huvudsakligen beror på att priset på naturgas har ökat och att man borde ha gjort en justering av det icke-skadevållande priset för att ta hänsyn till detta.

Som anges i skäl 59 ansågs denna ökning av priset på naturgas ha kunnat inverka på lönsamheten. Lönsamheten utgör emellertid bara en del av analysen av gemenskapsindustrins situation, och enligt vad som anges i skäl 65 utvecklades många andra indikatorer negativt under skadeundersökningsperioden. Utvecklingen av priset på naturgas borde därför snarare ses som en försvårande faktor än som en orsak till skadan, eftersom pristrycket hindrade gemenskapsindustrin från att överföra ökningen på sina försäljningspriser.

Dessutom framgår det av den analys som genomförts av gasprisutvecklingen i gemenskapen under senare år att priset varierar mycket, varför det inte kan dras några slutsatser om den framtida utvecklingen. Det kunde därför konstateras att det inte finns några särskilda omständigheter på gemenskapsmarknaden som berättigar till en justering.

(76) På grundval av ovanstående finner kommissionen det sannolikt att skadan skulle återkomma om antidumpningsåtgärderna upphörde att gälla.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

1. Inledning

(77) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersökte kommissionen om det skulle strida mot gemenskapens intresse som helhet att förlänga eller ändra de nuvarande antidumpningsåtgärderna. Fastställandet av gemenskapens intresse grundades på en bedömning av alla olika berörda intressen, dvs. av gemenskapsindustrins, importörernas och handlarnas intresse och intresset hos användarna av produkten i fråga. Kommissionen begärde uppgifter från alla ovan nämnda berörda parter för att kunna bedöma de troliga verkningarna av att bibehålla eller inte bibehålla åtgärderna.

(78) I den förra undersökningen ansågs införandet av åtgärder inte strida mot gemenskapens intresse. Det förhållandet att den nu aktuella undersökningen är en översyn, där man analyserar en situation i vilken antidumpningsåtgärder redan tillämpas, gör det också möjligt att bedöma de eventuella otillbörliga negativa verkningar som de gällande antidumpningsåtgärderna kan ha för de berörda parterna.

(79) På detta grundval undersöktes om det, trots slutsatserna beträffande sannolikheten för att skadevållande dumpning skulle återkomma, fanns tvingande skäl för att dra slutsatsen att det i detta fall inte skulle ligga i gemenskapens intresse att upprätthålla åtgärderna.

2. Gemenskapsindustrins intresse

(80) Det bedöms att den skadevållande dumpningen sannolikt skulle återkomma och att gemenskapsindustrins situation, vilken

▼B

förvärrades under skadeundersökningsperioden, skulle försämras ytterligare om antidumpningsåtgärderna inte bibehölls.

(81) Gemenskapsindustrin har visat sig vara en strukturellt livskraftig industri med förmåga att anpassa sig till förändrade marknadsvillkor. Detta framgår särskilt av den vinst som industrin gjorde fram till 1997 och av dess investeringar i modern produktionskapacitet. För att sådana ansträngningar skall bli framgångsrika måste det finnas rättvisa konkurrensförhållanden på gemenskapsmarknaden.

(82) Det kan rimligtvis förväntas att de åtgärder som införts genom förordning (EG) nr 132/2001 kommer att ha en positiv inverkan på gemenskapsindustrin, förutsatt att det inte förekommer skadevållande dumpning från annat håll som kan underminera åtgärdernas verkningar. Eftersom det, i enlighet med vad som beskrivs ovan, är sannolikt att skadevållande dumpning från Ryssland kommer att återkomma, ligger det i gemenskapsindustrins intresse att upprätthålla antidumpningsåtgärderna beträffande import av ammoniumnitrat med ursprung i Ryssland.

3. **Importörernas intresse**

(83) EFIA (som representerar 24 importörer) och två importörer (av de 48 som erhöll frågeformuläret) besvarade frågeformuläret och lämnade uppgifter.

(84) Svaren från de två samarbetsvilliga importörerna bekräftade att priserna hade sjunkit från och med 1998 och att gemenskapstillverkarna hade varit tvungna att följa denna utvecklingstendens för att förbli konkurrenskraftiga. En av dem framhöll också att den europeiska infrastrukturen måste upprätthållas för att goda betingelser för försörjningen av den europeiska marknaden skulle kunna garanteras, medan sammanslutningen var emot fortsatta åtgärder.

(85) Med tanke på den låga samarbetsviljan och på att importörerna vanligen handlar med många olika gödselmedel, varav ammoniumnitrat bara är en, drogs slutsatsen att den negativa inverkan som fortsatta åtgärder skulle kunna få på importörerna inte skulle vara ett tvingande skäl mot att fortsätta åtgärderna.

4. **Användarnas intresse**

(86) Den berörda produkten används av jordbrukare. Kommissionen sände frågeformulär till sex intresseorganisationer för användare på europeisk och nationell nivå. Två av dem besvarade det. Båda är principiellt emot fortsatta åtgärder.

(87) En intresseorganisation för användare hävdade att man i analysen av användarnas intresse särskilt borde studera de brittiska användarnas intresse, eftersom Förenade kungariket var den största förbrukaren av ammoniumnitrat i gemenskapen. Vid undersökningen fastställdes det emellertid att Förenade kungariket under undersökningsperioden svarade för endast 16 % (i volym) av importen av den berörda produkten från Ryssland till gemenskapen, medan Frankrike svarade för 47 %. Argumentet måste därför avvisas.

(88) Samma intresseorganisation hävdade att de brittiska jordbrukarnas inkomster skulle minska och deras ekonomiska situation avsevärt försämras om de gällande antidumpningsåtgärderna upprätthölls. Det bör i detta sammanhang erinras om att gödselmedel i genomsnitt utgör 6 % av jordbrukarnas sammanlagda produktionskostnad enligt vad som anges i förordning (EG) nr 132/2001. Mot bakgrund av att importen från det berörda landet under undersökningsperioden utgjorde endast 5 % av ammoniumnitratförbrukningen i gemenskapen och att endast en del av eventuella prisökningarna till följd av åtgärderna troligen skulle överföras på användarna, kommer eventuella ökningar av jordbrukarnas produktionskostnader sannolikt att bli obetydliga. Om gemenskapsindustrin ökade inte bara sin försäljningsvolym utan

▼B

även sina priser skulle dessa prisökningar bli begränsade, eftersom det finns andra försörjningskällor. 37 % av all import av ammoniumnitrat till gemenskapen omfattas inte av antidumpningsåtgärder.

(89) EFIA och en intresseorganisation för användare hävdade att antidumpningsåtgärderna minskar tillgången till alternativa ammoniumnitratkällor med konkurrenskraftiga priser, eftersom endast 37 % av all import av ammoniumnitrat till gemenskapen omfattas inte av antidumpningsåtgärder.

För det första erinras det om att syftet med antidumpningsåtgärder inte är att begränsa tillgången till en produkt, utan att återupprätta rättvisa konkurrensförhållanden på gemenskapsmarknaden.

För det andra bör det noteras att siffran 37 % delvis är underskattad, eftersom det på grund av det starka pristrycket från Ryssland, Polen och Ukraina blev mindre attraktivt för länder som inte tillämpade dumpade priser att avsätta ammoniumnitrat på gemenskapsmarknaden. Det är därför högst sannolikt att länder som inte tillämpar dumpade priser kommer att öka sin närvaro på gemenskapsmarknaden om rättvisa konkurrensförhållanden återupprättas.

(90) På grundval av ovanstående ansågs den sannolika inverkan på jordbrukarna inte vara ett tvingande skäl mot fortsatta åtgärder, eftersom den möjliga negativa inverkan på jordbrukarna sannolikt inte kommer att uppväga den positiva inverkan på gemenskapsindustrin.

5. **Slutsats om gemenskapens intresse**

(91) Mot bakgrund av ovanstående drogs slutsatsen att det när det gäller gemenskapens intresse inte finns några tvingande skäl mot fortsatta åtgärder.

H. **ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

(92) Den klagande hävdade att det fanns tecken på att det förekom nya former av ammoniumnitrat, dvs. blandningar av ammoniumnitrat och andra produkter, vilka endast framställdes i syfte att kringgå eventuella antidumpningsåtgärder rörande ammoniumnitrat. Tullmyndigheterna uppmärksammas på detta problem.

(93) Mot bakgrund av slutsatserna rörande dumpning och skada, och med beaktande av att det har kunnat fastställas att de befintliga åtgärderna inte ger de förväntade resultaten när det gäller att undanröja den tidigare fastställda skadan, dras slutsatsen att antidumpningsåtgärderna bör bibehållas för att förhindra ytterligare skada samt att deras nivå bör ändras.

(94) Vid fastställandet av tullens nivå har hänsyn tagits till nivån på de dumpningsmarginaler som konstaterats och de tullbelopp som är nödvändiga för att undanröja den skada som vållats gemenskapsindustrin. På grundval av regeln om lägsta tull användes skademarginalen för att fastställa tullbeloppets storlek.

(95) EFMA hävdade att det vore lämpligare med en dubbel mekanism (specifik tull i förening med ett lägsta importpris) med tanke på de extremt låga, av staten fastställda gaspriser som de ryska tillverkarna betalar. Det ansågs emellertid att den specifika tullen är tillräcklig, eftersom den är baserad på undersökningsresultaten från översynen, och att åtgärdens form, dvs. specifik tull, motverkar prismanipulering och absorbering av tullarna. EFMA:s begäran avvisades således.

(96) I syfte att fastställa den nivå på tullen som är nödvändig för att undanröja den skada som dumpningen vållat har skademarginaler beräknats. Den nödvändiga prishöjningen fastställdes på grundval av en jämförelse i samma handelsled mellan det vägda genomsnittliga importpriset och det icke-skadevållande priset för

▼B

ammoniumnitrat som säljs av gemenskapsindustrin på gemenskapens marknad.

(97) Det icke-skadevållande priset erhölls genom att man adderade den totala produktionskostnaden per enhet med den vinstmarginal som rimligen skulle kunna uppnås om skadevållande dumpning inte förekom, med beaktande av den justering för skillnader mellan ammoniumnitrat i granulatform och ammoniumnitrat i pelletform som gjordes vid beräkningen av prisunderskridandet. Vid denna beräkning användes en vinstmarginal på 8 %. Den skillnad som framkom vid jämförelsen mellan det vägda genomsnittliga importpriset och gemenskapsindustrins icke-skadevållande pris uttrycktes sedan i procent av det sammanlagda importvärdet cif.

(98) Den sökande ansåg att en vinstmarginal motsvarande 15 procents avkastning på sysselsatt kapital skulle vara lämplig. Enligt den klagande var denna avkastningsnivå nödvändig för att säkerställa de långsiktiga nyinvesteringarna och en tillräcklig avkastning på det egna kapitalet för aktieägarna. Det relevanta begreppet i det nu aktuella sammanhanget är emellertid den vinst som gemenskapsindustrin rimligen kunde ha uppnått om det inte hade förekommit skadevållande dumpning, vilket inte är detsamma som den vinst som aktieägarna söker. Med beaktande av skäl 56 i förordning (EG) nr 132/2001 och eftersom inga andra kommentarer har inkommit förefaller 8 % av omsättningen vara en rimlig vinst. För att åtgärderna skall kunna tillämpas effektivt och för att motverka den prismanipulering som observerats i tidigare förfaranden bör tullen tas ut med ett fast belopp per ton.

(99) På grundval av ovanstående bör tullen uppgå till följande fasta belopp per ton ammoniumnitrat:

Land	Tull (fast belopp i euro per ton)
Ryssland	47,07

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

▼M2

1. En slutgiltig antidumpningstull skall införas på import av gödselmedel i fast form som innehåller mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat och omfattas av KN-nummer 3102 30 90, 3102 40 90, ex 3102 29 00, ex 3102 60 00, ex 3102 90 00, ex 3105 10 00, ex 3105 20 10, ex 3105 51 00, ex 3105 59 00 och ex 3105 90 91 med ursprung i Ryssland.

2. Den slutgiltiga antidumpningstullen skall fastställas till följande fasta belopp i euro per ton:

Varuslag	KN-nr	TARIC-nr	Fast tullbelopp (euro per ton)
— Ammoniumnitrat, annat än löst i vatten	3102 30 90	—	47,07
— Blandningar av ammoniumnitrat med kalciumkarbonat eller andra oorganiska ämnen utan gödselverkan, innehållande mer än 28 viktprocent kväve	3102 40 90	—	47,07
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat	3102 29 00	10	47,07
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat	3102 60 00	10	47,07
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat	3102 90 00	10	47,07
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, varken innehållande fosfor eller kalium	3105 10 00	10	47,07

▼M2

Varuslag	KN-nr	TARIC-nr	Fast tullbelopp (euro per ton)
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt mindre än 3 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5 och/eller kalium räknat som K_2O	3105 10 00	20	45,66
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 3 viktprocent eller mer men mindre än 6 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5 och/eller kalium räknat som K_2O	3105 10 00	30	44,25
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 6 viktprocent eller mer men mindre än 9 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5 och/eller kalium räknat som K_2O	3105 10 00	40	42,83
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 9 viktprocent eller mer, men högst 12 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5 och/eller kalium räknat som K_2O	3105 10 00	50	41,42
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt mindre än 3 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5 och kalium räknat som K_2O	3105 20 10	30	45,66
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 3 viktprocent eller mer men mindre än 6 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5 och kalium räknat som K_2O	3105 20 10	40	44,25
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 6 viktprocent eller mer men mindre än 9 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5 och kalium räknat som K_2O	3105 20 10	50	42,83
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 9 viktprocent eller mer men högst 12 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5 och kalium räknat som K_2O	3105 20 10	60	41,42
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt mindre än 3 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5	3105 51 00	10	45,66
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 3 viktprocent eller mer men mindre än 6 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5	3105 51 00	20	44,25
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 6 viktprocent eller mer men mindre än 9 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5	3105 51 00	30	42,83
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 9 viktprocent eller mer men högst 10,40 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5	3105 51 00	40	42,17
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt mindre än 3 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5	3105 59 00	10	45,66
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 3 viktprocent eller mer men mindre än 6 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5	3105 59 00	20	44,25
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 6 viktprocent eller mer men mindre än 9 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5	3105 59 00	30	42,83
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 9 viktprocent eller mer men högst 10,40 viktprocent fosfor räknat som P_2O_5	3105 59 00	40	42,17
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt mindre än 3 viktprocent kalium räknat som K_2O	3105 90 91	30	45,66
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 3 viktprocent eller mer men mindre än 6 viktprocent kalium räknat som K_2O	3105 90 91	40	44,25
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 6 viktprocent eller mer men mindre än 9 viktprocent kalium räknat som K_2O	3105 90 91	50	42,83
— Gödselmedel i fast form innehållande mer än 80 viktprocent ammoniumnitrat, samt 9 viktprocent eller mer men högst 12 viktprocent kalium räknat som K_2O	3105 90 91	60	41,42

▼M2

▼B

3. I fall där varor har skadats före övergången till fri omsättning och det pris som faktiskt betalats eller skall betalas därför för bestämningen av tullvärdet fördelats enligt artikel 145 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 ([1]), skall den antidumpningstull som avses i punkt 2 sänkas med en procentsats som motsvarar fördelningen av det pris som faktiskt betalats eller skall betalas.

4. Om inget annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

▼M1

Artikel 1a

1. Importerade produkter som deklarerats för övergång till fri omsättning skall vara befriade från den antidumpningstull som införs genom artikel 1, under förutsättning att de är tillverkade av företag vars åtaganden har godtagits av kommissionen och vars namn anges i den relevanta kommissionsförordningen, efter ändringar, och under förutsättning att de har importerats i enlighet med bestämmelserna i den förordningen.

2. Den import som avses i punkt 1 skall vara befriad från antidumpningstull förutsatt att

a) de varor som deklareras och uppvisas för tullen exakt motsvarar varubeskrivningen i artikel 1,

b) en faktura som innehåller åtminstone alla uppgifter enligt förteckningen i bilagan uppvisas för den berörda medlemsstatens tullförvaltning vid uppvisandet av deklarationen för övergång till fri omsättning, och

c) de varor som deklareras och uppvisas för tullen exakt motsvarar varubeskrivningen i fakturan.

▼B

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

([1]) EGT L 253, 11.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 993/2001 (EGT L 141, 28.5.2001, s. 1).

▼M1

BILAGA

Uppgifter som skall anges på den faktura som åtföljer försäljning från företaget till gemenskapen av ammoniumnitrat som omfattas av åtagandet.

1. Rubriken ”FAKTURA SOM ÅTFÖLJER VAROR SOM OMFATTAS AV ETT ÅTAGANDE”.

2. Namnet på det företag som nämns i artikel 1 i kommissionens förordning [nummer] och som utfärdat fakturan.

3. Fakturanummer.

4. Datum för utfärdandet av fakturan.

5. Det Taric-tilläggsnummer enligt vilket de fakturerade varorna skall tullklareras vid gemenskapens gräns.

6. Exakt beskrivning av varorna, med bland annat följande uppgifter:

   — Produktkodnummer (PCN) för användning i samband med undersökningen och åtagandet (t.ex. PCN 1, PCN 2 osv.).

   — Beskrivning av varorna motsvarande respektive produktkodnummer (t.ex. PCN 1: ammoniumnitrat utan tillsatser – standardprodukt; PCN 2: ammoniumnitrat med tillsatser i särskilda blandningar osv.).

   — Företagets produktkodnummer (CPC) (i tillämpliga fall).

   — KN-nummer.

   — Kvantitet (i ton).

7. Beskrivning av försäljningsvillkoren med bl.a. följande uppgifter:

   — Pris per ton.

   — Betalningsvillkor.

   — Leveransvillkor.

   — Sammanlagda rabatter och avdrag.

8. Namnet på det företag som agerar som importör i gemenskapen och till vilket fakturan som åtföljer varor som omfattas av ett åtagande utfärdas direkt av det berörda företaget.

9. Namnet på den företrädare för företaget som har utfärdat fakturan samt följande undertecknade försäkran:

   ”Jag intygar härmed att försäljningen för direkt export till Europeiska gemenskapen av de varor som avses i denna faktura omfattas av och sker enligt villkoren i det åtagande som gjorts av [företaget] och som godtagits av Europeiska kommissionen genom förordning [nummer]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta.”